

54. Oliebol

31 december 2008

Voorspoedig nieuwjaar! Met een oliebol, champagne en vuurwerk. Het eerste is goed voor de maag (tenzij er een sticker op stond dat die olie dodelijk was), het tweede dient om elkaar te kunnen toedrinken, en het derde om de boze geesten te verjagen (jammer voor degenen die daar niet in geloven).

Waar ik als in staatsrecht geïnteresseerde burger nieuwsgierig naar was, hoe viert de regering nieuwjaar? Natuurlijk ook met olieballen, champagne en gepast vuurwerk. Maar toch bleken er verschillen met mij, met de gewone man dus. Allereerst werd daar de oliebol geprezen omdat alleen de oliebol geld opbracht en daarom per definitie meer waard was, en omdat hij weer 4 % uit zijn voegen gegroeid was (alleen afgelopen jaar toevallig niet, maar heus, daar kunnen we op vertrouwen, dat kwam vanzelf wel weer goed). Daar nam men ten laste van de staatsschuld nog een beursgenoteerde oliebol op; vroeger moesten we *geloven*, nu moeten we *vertrouwen*.

En dan de champagne. Sinds het begrip rechtvaardigheid in geld wordt uitgedrukt, wordt de champagne die de regering schenkt bereid uit een soort oliebollenderivaat. Die champagne (anderen worden er misselijk van) is dan ook uitermate geschikt voor politici om zichzelf toe te drinken. Bij voorbeeld op het succes van het burgervolgsysteem dat noodzakelijk was geworden met de invoering van de nieuwe IQ-gekoppelde bonus-maluswetgeving - de Wet Hendrikus - voor het preventief onteigenen van kinderen c.q. het ruimen van embryo's, en dat, om elk misverstand te voorkomen, eigenhandig door minister Donner - zijn daden benne groot - uit de notulen van de Tweede Kamer was geschrapt. (Het volk had hem verkeerd begrepen.)

En het vuurwerk? Levensgevaarlijk, maar helaas kun je dat volksvermaak niet verbieden. "Wat doen we daarmee?" vraagt Splinter (kleingrutter in feestneuzen die zoals we weten allemaal dezelfde kant op staan) aan Balk (aandeelhouder van normstokjes, beurtbalkjes en winnende nummers van niet-verkochte staatsloten). "Die houden we scherp in het oog. In ons eigen oog. Fantasten moeten aan banden gelegd worden, aan fantasie mag (volgens de Wet Kunstje Flikken) niet meer dan 1 % worden uitgegeven; de rest wordt genationaliseerd. Stel namelijk dat iemand de fantasie zou hebben te bedenken dat je sommige zaken ook anders zou kunnen regelen, anders dan de manier waarop wij het bedacht hebben (vernieuwing noemen ze dat) dan komt de stabiliteit van de dichtgetimmerde samenleving in gevaar. Dat kan niet. We sturen er daarom een oliebol van de Commissie Gelijke behandeling op af om uit te maken of alle mensen er wel hetzelfde over denken en of het vuurwerk wel voldoet aan de wetenschappelijk vastgestelde richtlijnen betreffende het tegengaan van discriminatie van het kleurenspectrum. Ad fundum! Leve de ultra-rechtsstaat!" en daarop sloeg Balk (om aan zijn eigen norm te kunnen voldoen) namens de burger nog een extra kleffe oliebol achterover. Hij trok daarop zijn zondagse gezicht en heeft hem voor de televisie helemaal zelfingenomen.

En dan te bedenken, het is droevig, dat ditzelfde staatje ooit als Republiek der Vereenigde Nederlanden, vanuit Duitsland, Engeland, Vlaanderen, Frankrijk en Portugal een toevluchtsoord is geweest voor onafhankelijke denkers en vrije geesten.

Uw columnist, V.L.